

பத்மநாப அய்யரை நான் மூதலில் சந்தித்தது நாற்பத்தியாறு வருடங்களுக்கு முன்னர் நீர்கொழும்பில் தான். அவருடைய சகோதரியின் குடும்பம் அப்பொழுது எங்கள் ஊரில் தமிழர்கள் சிறிந்துவாழும் கடற்கரையீதியில் வசித்தனர். பத்மநாப அய்யரின் சகோதரியின் குடும்பத்தினர் ஊருக்கு நன்மை செய்வார்கள். சகோதரியின் கணவர் சூந்தரம் அய்யர் கொழும்பில் ஒரு தனியார் துறையில் கணக்காளராக பணியாற்றியவாறே எங்கள் வித்தியாலயத்தின் அபிவிருத்திச்சங்கம், இந்து இளைஞர் மன்றம், கோயில்களில் முக்கிய பணியாற்றியவர். இந்த அமைப்புகளில் பொருளாளராகவும் கணக்காய்வாளராகவும் இயங்கியவர். பத்மநாப அய்யரின் சகோதரி எங்கள் ஊர் மகளிர் மன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவர். அக்காலத்தில் நீர்கொழும்பு சிறையில் வாடிய தமிழ் அரசியல் கதைகளுக்கு, தடைப்பொங்கல், புதுவாடம், தீபாவளி முதலான பண்டிகை தினங்களில் பலகாரம் சிற்றுண்டிகள் தயாரித்து வழங்கி உபசரித்தவர்கள். இவ்வாறு சமீப கப்பயன் பாட்டு சிந்தனைகொண்ட ஒரு பெரியகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் தான் பத்மநாப அய்யர். நான் அவரை அன்றும் இதே பெயரில் தான் அறிந்தேன். இன்றும் அதே பெயரில் தான் அழைப்பேன். எனவே எனக்கு எந்தக் குழப்பமும் இல்லை.

1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த இலக்கிய நண்பர் இந்திரா பார்த்தசாரதி, எமதில்லத்தில் தங்கியிருந்தவளையையில் ஒரு சுவாரஸ்யமான தகவலைச் சொன்னார். அவருடைய கருத்திப்பினால் நாவலுக்கு இந்திய சாகித்திய அக்காடமி விருது கிடைத்தவுடன் - அதனை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல் - பில்லி பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேராசிரியர் இளந்திரையன், "இந்திரா பார்த்தசாரதியுடைய நூலுக்காக இல்லாவிடின் அல்லது அவருடைய பின்புலுக்காகவாவது இந்த விருதைக் கொடுத்து திருப்பார்கள்." என்று சொன்னாராம். "தான் பின்புலில் அணிவதில்லை" என்றார் அந்தக் காலத்தையே சேர்ந்த இ.பா. ஆலயங்களில் பிச்சையைத் தொழிலாகவும் தொண்டாகவும் செய்வவர்க்கு மகனாகப் பிறந்த பத்மநாப அய்யர், இலக்கியத் தொண்டனாகவே எமக்கு அறிமுகமானார். அத்துடன் குடும்ப நண்பராகப் பழகினார். இவருடைய உடன் பிறப்புகள் மற்றும் உறவினர்கள் பலரை நன்கறிவனே.

எனக்கு கணயையாழி இதுகள் தமிழகத்திலிருந்து கிடைப்பதற்கும் சின்னை வாசகர் வட்டம் வளையிட்ட தரமான நூல்களைப் பெறுவதற்கும் வழிவகுத்தவர் இவர்தான். எனது சூமயின் பங்களிகள் 1975 இல் வளையான காலப்பகுதியில் பத்மநாப அய்யரும் காலசங்கம் என்ற நண்பரும் நீர்கொழும்பிலிருந்து சின்னையைக் குறுப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது ராமசே வரம் மாரக்கமாக அவர்கள் கப்பலில் பயணித்தார்கள். எனதும் மற்றும் சிலரதும் நூல்களை அவர் சூந்தருக்கொண்டு எடுத்துச் சின்னையின் சின்னையிலும் தாம் சந்தித்த தமிழகத்தின் இதர பிரதேசங்களில் வசித்த எழுத்தாளர்களிடமும் சேர்ப்பித்தார். அவ்வாறுதான் எனது நூலின் ஒரு பிரதி பேராசிரியர் நா.வானமாமலையிடம் சேர்ந்திருக்கிறது. தமிழகப் பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஈழத்துப்படப்புகள் பற்றி விதந்து பசோத அக்காலத்தில், எம்மவர்களை தமிழகத்திற்கும் தமிழக இலக்கியவாதிகளையும் இதுகளையும் ஈழத்துக்கும் அறிமுகப்படுத்தி இலக்கியப்பாலம் அமைத்த முன்னோடியாகத் தான் நாம் அன்று பத்மநாப அய்யரை இனம் கண்டோம்.

இவர் இலக்கியம் படக்கையில்லை. இலக்கிய சங்கங்கள் அமைக்கவில்லை. இலக்கியக்கட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யவில்லை. இவற்றை அன்று இலங்கையில்

Written by - மருகப்பதி -

Tuesday, 23 October 2018 12:24 - Last Updated Tuesday, 23 October 2018 12:30

செய்வதற்கு பலரும் இருந்தார்கள். ஆனால், பத்மநாப அய்யர் மறைக்கொண்ட அயராத்த பணியை அக்காலப்பகுதியில் வறோ எவரும் தொடங்கவில்லை. அதனால் தான் அவர் அன்றே தனித்துவமான பிறவியாக எம்மால் இனம் காணப்பட்டார். பல படப்பாளிகளின் நில வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு ஆதாரசூத்தியாகத் திகழ்ந்தார். சில இதழ்களின் வெளியீட்டுக்கு பக்கத்துணையாக விளங்கினார். இலக்கிய நண்பர்களதைத் தேடிச் செல்வது அவருடைய இயல்பு. நீர்கொழும்புக்கு அவர் வந்தால், சில சமயங்களில் இரவு வளையிலும் தொலைவில் இருந்த எனது வீட்டுக்கு வந்து சில மணிநேரம் உரையாடிவிட்டுத் தான் செல்வார். நீர்கொழும்பில் அன்று இவருடைய மற்றொரு நண்பர் விக்னேஸ்வரன். நாம் மீவரும் இரவிரவாக இலக்கியப்பதினங்கள் பசுவோம்.

பாரதி நிறுறாண்டு காலத்தில் (1982-1983) பாரதி சம்பந்தப்பட்ட சில அரிய நில்களை எனக்குப் பதிகக்கொடுத்தவர் பத்மநாப அய்யர். இவர் தந்த பாரதி சம்பந்தமான ஒரு சிறுறிதழ், அவ்வளையில் பாரதியார் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு முதியவரசைச் சந்தித்து நேர்காணல் வெளியிட்டிருந்தது. பாரதியும் அந்த முதியவரும் காலையில் எழுந்து கொல்லகைக்குச் சென்றுவிட்டு (காலகை கடன் கழித்துவிட்டு) வரும்பொழுது, பாரதியார் முழுநிர்வாணகாலத்தில் சரியான நமஸ்காரம் செய்து உயிர்சத்து D பெறும்வாராம். இந்தத் தகவலை பாரதி திரைப்படத்தில் அதன் இயக்குநர் மிகவும் நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறார். குறிப்பிட்ட சிறுறிதழுடன் பத்மநாப அய்யர் தந்த மலேமும் சில நில்கள், இதழ்களை எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய பாரதி நிறுறாண்டு விழாக் கண்காட்சியில் வைத்துவிட்டு திருப்பிக்கொடுத்தோம்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியான ஈழநாடு பத்திரிகையில் 1983 வன்செயல்களின் பின்னர், அதன் ஆசிரியர் ந.சபாரத்தினம் அவர்களினால் எழுதப்பட்ட ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் குறிப்பிடத்தகுந்த பதிவுகளாக விளங்கின. வாசகர்களினால் தினமும் விரும்பப்பிக்கப்பட்ட பகுதியாக அவருடைய குறிப்புகள் சிலாகித்துப்பச்சப்பட்டன. அந்தத் தலையங்கங்கள் பற்றி ஈழநாடு உரிமையாளர் கே.ஸி. தங்கராசாவிடம் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா பாராட்டிச் சொன்னதையும் அருகிலிருந்து கேட்டுள்ளேன். வாசகர்கள் அவ்வாறு பாராட்டிக்கொண்டிருந்தவாறு தமது வாசிப்பு அனுபவத்தையெழுப்புவது திக்கொண்டனர். ஆனால், பத்மநாப அய்யர் அவ்வாறு தன்னையெழுத்துக்கொள்ளாமல் திரைத் தடுத ஈழநாடு ஆசிரியத் தலையங்கங்களைத் தொகுத்து - ஊரடங்கு வாழ்வு எனும் தொகுப்பினை தமிழியல் வெளியீடாக (1985 இல்) வெளிக்கொணர்ந்தார். தமிழ் ஊடகத்துறை இதழியல் மாணாக்கருக்கு இதனை ஒரு பாடநிலாகவும் பரிந்துரைக்கலாம்.

அதன்பின்னர் இவ்வாறு வறோம் சில பத்திரிகைகளின் ஆசிரியத் தலையங்க தொகுப்பு நில்கள் வெளிவந்தன. இத்தகைய வெளியீடுகளின் முன்னோடியாக விளங்கியவர் பத்மநாப அய்யர். இளம் தலைமுறையினர் வெளியிட்ட இலக்கிய சிறுறிதழ்கள்கும் ஊக்கமளித்தார். அதில் இரவி அருணாசலம், பாபாலசிரியன், இளவாலை விஜயநேத் திரன், நாசபசேன் ஆகியோர் இணைத்து வெளியிட்ட புதுசு இதழ் முக்கியமானது. லண்டனில் வதியும் ராஜஸேவரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் ஒரு கோடையிடுமுறை நாவலை, அலை வெளியீடாகக் கொணர்ந்தவரும் பத்மநாப அய்யர் தான். கொழும்பில் சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இந்த நாவலை பற்றிய விமர்சன உரையை நிகழ்த்தியவர்கள் நிரமலா, செ.கணசேவிங்கன் ஆகியோர். நாவலாசிரியர் சபையில் இல்லாமலயே அறிமுக விமர்சன அரங்கு அன்று நடந்ததற்கு அன்றிருந்த இலக்கிய ஆரோக்கியமும் முக்கியத்துவமானது.

Written by - முருகப்பதி -

Tuesday, 23 October 2018 12:24 - Last Updated Tuesday, 23 October 2018 12:30

அக் காலப் பகுதியில் வீ ரகசேரியில் பணியாற்றிய நண்பர்கள் தனபாலசிங்கம், ஜோன் ரஜீஸ் ஆகியோரும் பத்தி எழுத்துக்கள் எழுதினார்கள். ஜோன் ரஜீஸ், உளியன் என்ற புனைபெயரிலும் தனபாலசிங்கம் சத்தியன் என்ற புனைபெயரிலும் வாராந்தம் எழுதிய அரசியல் சமீகம் கல்வி சார்ந்த பத்தி எழுத்துக்களையும் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கு விரும்பிய பத்மநாப அய்யர் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக அடிக் கடி அங்கு வந்தார். ஆனால், அவருடைய முயற்சி பலிதமாகவில்லை. ஆயினும் அவர் தளர்ந்துவிடாமல் மலேமும் பல தொகுப்புகள் வெளிவரக் காரணமாகத் திகழ்ந்தார். அவற்றுள், கவிஞர் சரேன், அ.யசேராசா, மயிலங்கட்டலர் பி. நடராசன் ஆகியோருடன் இணைந்து தமிழியல் வெளியீடாகக் கொண்டுவந்த மரணத்துள் வாழ்வோம் (1985) கவிதைத் தொகுப்பு காலத்தையும் வென்றது வாழும் தகமை பற்றி அது. அவ்வாறே ஓவியர் மாற்கு சிறப்பு மலரான தடேலும் படபைபுலகமும் நூலும் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

அவ்வாறு திரவியாவாக்கு நான் புறப்படுவதற்கு முன்னர் 1986 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இவருடைய குடும்பத்தினரைச் சந்தித்தேன். மீண்டும் பணிகுழந்தகைகள். மனைவி ஆசிரியராக பணியாற்றினார். 1987 பெப்ரவரியில் நான் அவ்வாறு திரவியா வந்துவிட்டேன். சில மாதங்களில் பத்மநாப அய்யரின் மனைவி காலமாகிவிட்டார் என்ற அதிர்ச்சியான தகவலை கொழும்பிலிருந்து நண்பர் ராஜ் ரீ காந்தன் தெரிவித்தார். "தாயை இழந்தால் அன்பு போய்விடும், தந்தையை இழந்தால் அறிவு போய்விடும். மனைவியை இழந்தால் வாழ்வே போய்விடும்" என்று எமது முன்னோர்கள் சொல்வார்கள். அது வறும் உணர்ச்சிப்பார்வமான வார்த்தைகள் அல்ல. அனுபவித்துப்பார்த்தால் தான் அதன் கொடும்மை தெரியும். பத்மநாப அய்யர் அதற்கு எழுப்பிய மூடியாத இழப்புக்கு ஆளானபோது அருகில் இருந்து ஆறுதல் சொல்ல முடியாமல் தொலைவில் இருந்தேன். பின்னர் அவர் இங்கிலாந்து சென்று தொடர்புகொண்டார்.

உள்ளார்ந்த ஆற்றல் மிக்கவர்கள் உலகின் எந்தத் திசைக்குச் சென்றாலும் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துகின்ற இரூப்பங்கள் என்பதற்கு பத்மநாப அய்யர் மிகச்சிறந்த உதாரணம். லண்டன் சென்றும் அவர் ஓய்ந்திருக்கவில்லை. இலங்கை - தமிழகம் மற்றும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வசித்த கலை, இலக்கியவாதிகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணிவந்தார். அதன் பிறகு தான் லண்டன் தமிழர் நலன்புரிச் சங்கத்தின் வெளியீடுகளான - கிழக்கும் மறையும், இன்னும் கொடுக்காவிட, யுகம் மாறும், கண்ணில் தெரியுது வானம் முதலான இலக்கியத் தொகுப்புகள். இவற்றில் ஒரு தொகுப்பில் எனது சிறுகதையை ஒன்றும் இடம் பெற்றது. கண்ணில் தெரியுது வானம் தொகுப்பில் சில பிரதிகளை வரவழைத்து 2003 ஆம் ஆண்டு மெல்பனில் நடந்த எமது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் விமர்சன அரங்கில் இணைத்துக் கொண்டோம். நித்தியக் ரத்தி இத்தொகுப்பு பற்றி விமர்சன உரையாற்றினார். பிரதிகள் விற்ற பணத்தை பத்மநாப அய்யர் சொன்னவாறு கொழும்பில் பிபாலசிங்கம் புத்தகசாலகைக் குச்சேர்ப்பித்தேன். இறுதியாக நீண்ட இடைவெளிக் குப்பின்னர் 2007 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் லண்டன் சென்றபொழுது, நூலகர் சில வராசா ஒழுங்கு செய்த இலக்கியச் சந்திப்பில் தான் இவரைச் சந்தித்தேன். மறக்க முடியாத அச்சந்திப்பில் என்னுடன் பயணித்த நண்பர் எழுத்தாளர் நடசேனும் கலந்துகொண்டார்.

ராஜஸே வரி பாலசுப் பிரமணியம், நவஜோதியோகரத்தினம், அனஸ் இளைய அப்துல்லா, தாஸீ சியஸ், தசேம் ஜயெபாலன், நடாமகோகன், பஷீர், பாலசுகுமார், மு. நித்தியானந்தன், ஆனந்தராணி, பாலநே திரா ஆகியோருடன் பத்மநாப அய்யரும் வருகை தந்திருந்தார். குறிப்பிட்ட பயணத்தால் திரும்பியதும் தினக்கூரல் வார இதழில் வட்டத்துக்கு வெளியே என்ற பயண இலக்கியத் தொடரை எழுதினேன். அதில் 13, 14, 15, 16 அங்கங்களில்

